Lietas Nr. 11290016515
Lietas arhīva Nr. K26-0231-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2016.gada 24.oktobrī

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis P.Novičenoks
ar sekretāri A.Kapaču, tulci R.Soročinu,
piedaloties prokuroram S.Braslam,
aizstāvjiem zvērinātiem advokātiem L.Vinogradovai un V.Petrovskim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu:
/pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, 176.panta otrajā daļā, 126.panta otrās daļas 3.punktā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu;
/pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, 175.panta trešajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu;
/pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus un noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa

k o n s t a t ē j a :

[1] /pers. C/ un /pers. B/ mēģināja izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā, proti:
2015.gada 16.februārī ap plkst.19.20 /pers. B/ un /pers. C/, abi būdami alkohola ietekmē, atrodoties automašīnu stāvvietā Baznīcas ielā 42, Ludzā, nolēma nozagt akumulatoru no /pers. E/ piederošās automašīnas VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Ar līdzi paņemto āmuru /pers. C/ izsita automašīnas vadītāja durvju stiklu un slepeni iekļuva salonā. Nolūkā īstenot ar /pers. B/ kopīgo mērķi nozagt šīs automašīnas akumulatoru, /pers. C/ atvilka automašīnas motora pārsega atvēršanas sviru, bet /pers. B/ atvēra motora pārsegu un ar /pers. C/ kopīgi mēģināja no automašīnas motora nodalījuma izņemt akumulatoru „Nissan" 50 *euro* vērtībā, taču to neizdevās atvienot, kā rezultātā tas tika bojāts, tāpēc /pers. B/ un /pers. C/ savu kopīgo nodomu līdz galam realizēt neizdevās no viņu gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.
Ar šādām darbībām /pers. C/ un /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā.

[2] /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) no transportlīdzekļa, proti:
2015.gada 16.februārī ap plkst.19.20 /pers. C/, būdams alkohola ietekmē, stāvvietā Baznīcas ielā 42, Ludzā, ar līdzi paņemto āmuru tīši izsita /pers. E/ piederošajai automašīnas VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītāja durvju stiklu, svešas kustamas mantas zādzības nolūkā slepeni iekļuva automašīnas salonā, kur no automašīnas cimdu nodalījuma paņēma /pers. E/ melnu somiņu 5 *euro* vērtībā ar deviņiem kompaktdiskiem 9 *euro* vērtībā. Šīs mantas /pers. C/ noslēpa vējjakas iekšējā kabatā un atstāja notikuma vietu. Tādā veidā /pers. C/ nozaga /pers. E/ piederošo mantu kopējā vērtībā 14 *euro*.
Ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, kura kvalificējošā pazīme ir zādzība no transportlīdzekļa.

[3] /pers. C/ tīši iznīcināja svešu mantu, proti:
2015.gada 16.februārī ap plkst.19.20 /pers. C/, būdams alkohola ietekmē, automašīnu stāvvietā Baznīcas ielā 42, Ludzā, svešas kustamas mantas zādzības izdarīšanas nolūkā, lai iekļūtu /pers. E/ piederošajā automašīnā VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, mēģināja ar elkoni izsist automašīnas vadītāja durvju stiklu 10 *euro* vērtībā, taču viņam tas neizdevās. Pēc tam /pers. C/ automašīnas vadītāja durvju stiklu tīši izsita ar līdzi paņemto āmuru. Tādā veidā /pers. C/ tīši iznīcināja /pers. E/ mantu 10 *euro* vērtībā.
Ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

[4] /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu), iekļūstot dzīvoklī, proti:
2015.gada 18.aprīlī, neilgi pirms pusnakts, /pers. B/, būdams alkohola ietekmē, nolēma iekļūt /pers. F/ piederošā vasarnīcā un nolaupīt cietušajam piederošo gāzes pistoli un pneimatisko šauteni. Lai atvieglotu laupīšanas izdarīšanu /pers. B/ paņēma līdzi cirvi un sieviešu zeķi, kuru pirms laupīšanas izdarīšanas uzvilka galvā, lai /pers. F/ laupīšanas brīdī viņu nevarētu atpazīt.
2015.gada 19.aprīlī ap plkst.0.00 /pers. B/, laupīšanas nolūkā, ieradās pie vasarnīcas /adrese/. Turot rokās cirvi un demonstrējot savu gatavību pielietot vardarbību, /pers. B/ pieklauvēja pie vasarnīcas ieejas durvīm. /pers. F/ atvēra durvis un, ieraugot maskētu /pers. B/, uzreiz mēģināja aizvērt durvis, lai /pers. B/ liegtu iespēju iekļūt vasarnīcā, taču /pers. B/, pārvarot /pers. F/ pretošanos, ar rokām spēcīgi atgrūda durvis un iegāja vasarnīcā. Pēc tam /pers. B/ vienu reizi ar dūri tīši iesita /pers. F/ pa seju, kā rezultātā /pers. F/ nokrita uz grīdas. /pers. B/ pieprasīja /pers. F/ atdot gāzes pistoli un

pneimatisko šauteni un, nesagaidot atbildi, pienāca pie skapja, no kura paņēma /pers. F/ piederošo pneimatisko šauteni „Industry QB" Nr.A833095 80 *euro* vērtībā ar optisko tēmēkli „Gamo" 24,90 *euro* vērtībā, kā arī gāzes pistoli „Blow C06" Nr.7-019961 40 *euro* vērtībā un tai paredzētās sešas patronas - katras vērtība 0,85 *euro*. Paņemot šīs mantas, /pers. B/ atstāja notikuma vietu un turpmāk ar tām rīkojās pēc saviem ieskatiem. Tādā veidā /pers. B/, pielietojot vardarbību pret /pers. F/, nolaupīja cietušajam piederošo mantu 150 *euro* vērtībā.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, kura kvalificējošā pazīme ir laupīšana, iekļūstot dzīvoklī.

[5] /pers. D/ un /pers. B/ tīši, personu grupā, nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet ir izraisījis ilgstošu veselības traucējumu un tieši:

2015.gada 8.februārī apmēram plkst.20.30 /pers. D/ un /pers. B/, personu grupā, abi būdami alkohola reibumā, savstarpēji radušos naidīgu attiecību rezultātā ar /pers. G/, ieradās pie /pers. G/ /adrese/ un, izmantojot apstākli, ka dzīvokļa durvis nebija aizslēgtas, iegāja istabā, kur atradās /pers. G/, un uzsāka skaidrošanos par to, ka it kā /pers. G/ sabojājis /pers. I/ durvis. Šī konflikta rezultātā /pers. D/, ar nodomu nodarīt jebkādus miesas bojājumus, tīši, ne mazāk kā vienu reizi iesita /pers. G/ pa galvu žokļa rajonā. Uzreiz pēc šī sitiena /pers. B/, ar nodomu nodarīt cietušajam jebkādus miesas bojājumus, tīši, ne mazāk kā vienu reizi iesita /pers. G/ pa galvu sejas rajonā. Pēc tam /pers. D/ un /pers. B/ kopīgi turpināja izdarīt sitienus /pers. G/ pa visu ķermeni. /pers. D/ un /pers. B/ vienoto un saskaņoto tīšo darbību rezultātā cietušajam /pers. G/ tika nodarīti sekojoši miesas bojājumi: augšžokļa kaula labās puses pieres izauguma un vaiga izauguma lūzumi, asinsizplūdumi pieres apvidū, zem labās un kreisās acs, kas pēc sava rakstura atbilst vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisīja ilgstošu veselības traucējumu uz laiku garāku par 21 dienu.

Ar šādām darbībām /pers. D/ un /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļā 3.punktā.

[6] /pers. B/ izdarīja tīšu svešas mantas bojāšanu, proti:

2015.gada 17.martā ap plkst.23.10 /pers. B/, atrodoties alkohola ietekmē, būdams dusmīgs uz /pers. G/ par to, ka viņš neielaida /pers. B/ un /pers. D/ pie sevis mājās, paņēma no zemes akmeni un tīši iesvieda /pers. G/ dzīvokļa logā, /adrese/, kā rezultātā sasita loga stiklu. Tādā veidā /pers. B/ nodarīja /pers. G/ materiālo zaudējumu 50 *euro* apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

Apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē savu vainu viņam uzrādītā apsūdzībā atzina pilnībā, taču neatzina lietā pieteikto kaitējuma kompensāciju par valsts izmaksāto kompensāciju cietušajam /pers. G/ 900 *euro* apmērā. Apsūdzētais lūdza veikt pierādījumu pārbaudi šajā daļā.

Apsūdzētais /pers. C/ tiesas sēdē savu vainu viņam uzrādītā apsūdzībā atzina pilnībā, kā arī atzina cietušās /pers. E/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju. Lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Apsūdzētais /pers. B/ tiesas sēdē savu vainu viņam uzrādītā apsūdzībā atzina pilnībā, kā arī atzina valsts izmaksāto kompensāciju cietušajam /pers. G/ 900 *euro* apmērā un cietušās /pers. E/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju. Norādīja, ka nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā daļā par noziedzīgo nodarījumu kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā, pārējā daļā pierādījumu pārbaudi lūdza neveikt.

Apsūdzētā /pers. D/ aizstāvis pievienojās aizstāvamā viedoklim, ka pierādījumu pārbaudi tiesas iemeklēšanā var neizdarīt, taču ņemot vērā to, ka apsūdzētais apstrīd cietušajam izmaksāto kaitējuma kompensāciju, pierādījumu pārbaude ir veicama apsūdzības daļā par Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Apsūdzētā /pers. B/ aizstāve pievienojās aizstāvamā pieteiktajam lūgumam par pierādījumu pārbaudes izdarīšanu tikai daļā par noziedzīgo nodarījumu kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā.

Cietušais /pers. G/ tiesas sēdē norādīja, ka viņam tika izmaksāta valsts kompensācija 900 *euro* apmērā, kaitējums ir atlīdzināts. Neiebilda, ka pierādījumu pārbaude tiks veikta tikai daļā par Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Cietušie /pers. E/ un /pers. F/ atzina par iespējamu izskatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes.

Valsts apsūdzības uzturētājs atzina, ka apsūdzētā /pers. C/ pieteiktais lūgumus par pierādījumu pārbaudes neveikšanu ir apmierināms, jo apsūdzētais /pers. C/ atzīst savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā. Lietā savāktie pierādījumi pierāda apsūdzētā vainīgumu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, 175.panta trešajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā. Tā pat valsts apsūdzības uzturētājs atzina, ka ir apmierināms apsūdzētā /pers. B/ pieteiktais lūgumus par pierādījumu pārbaudes neveikšanu apsūdzības daļā par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, 176.panta otrajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, jo /pers. B/ atzīst sevi par vainīgu, kā arī lietā savāktie pierādījumi un materiāli apstiprina viņa vainīgumu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Tiesa, pārbaudot lietā esošos materiālus, atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ vainīgums Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, 175.panta trešajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un apsūdzētā /pers. B/ vainīgums Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, 176.panta otrajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, bez pašu apsūdzēto atzīšanās savos pirmstiesas procesā sniegtajos paskaidrojumos, apstiprinās ar objektīviem lietā savāktajiem pierādījumiem. Tiesa atzīst, ka apsūdzēto darbības pirmstiesas kriminālprocesā šajā apsūdzības daļā ir kvalificētas pareizi. Ņemot vērā minēto, tiesa kriminālprocesa iztiesāšanas stadijā atzina, ka apsūdzētā /pers. C/ lūgums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un apsūdzētā /pers. B/ lūgums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu apsūdzības daļā par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, 176.panta otrajā daļā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu ir apmierināms un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas noteikumiem pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, bet krimināllietā ir nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi daļā par /pers. D/ un /pers. B/ apsūdzību par Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ([5] noziedzīgais nodarījums).

Apsūdzētie /pers. D/ un /pers. B/, izņemot savu attieksmi pret uzrādīto apsūdzību, kas fiksēta tiesas sēdes protokolā Kriminālprocesa likuma 498.panta kārtībā, nekādus paskaidrojumus ne par viņiem uzrādīto apsūdzību par Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas 3.punktā, ne arī par cietušajam valsts izmaksāto kaitējuma kompensāciju tiesas izmeklēšanā nesniedza, izmantojot savas tiesības nesniegt liecības.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, uzklausot cietušā /pers. G/ un liecinieces /pers. J/ liecības un procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. D/ un /pers. B/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā, ir pierādīta pilnā apjomā ar šādiem spriedumā turpmāk minētajiem lietā savāktajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai minētajiem pierādījumiem, kuru pārbaudi tiesas izmeklēšanā procesa dalībnieki atsevišķā kārtībā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 449.panta pirmās daļas noteikumiem nepieteica:

Ar **cietušā /pers. G/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka 2015.gada 8.februārī viņš bija atnācis ciemos pie /pers. D/, kur lietoja alkoholiskos dzērienus. Vēlāk /pers. D/ aizgāja un aizslēdza dzīvokļa durvis, tāpēc cietušais nevarēja aiziet projām no dzīvokļa. Cietušais piezvanīja /pers. D/ mātei, kura pateica, lai izsit durvis un lai iet mājās. Cietušais kādu laiku pagaidīja, bet tad izsita durvis un aizgāja projām. Pēc tam ap plkst.20.30 /pers. D/ atnāca divatā ar /pers. B/ pie viņa uz dzīvokli /adrese A/. Dzīvokļa durvis nebija aizslēgtas, viņi ienāca un sāka sist cietušo, sita abi ar rokām un ar kājām pa visu ķermeni. Apsūdzētie bija alkohola reibumā, jo visi kopā pirms tam bija lietojuši alkoholu. Pēc laika atnāca /pers. J/, un teica, lai izbeidz sist un lai iet projām, jo savādāk izsauks policiju. Tad viņi pārtrauca sist un aizgāja projām. Cietušo uz slimnīcu nogādāja ar "ātrajiem". Slimnīcā cietušajam tika konstatēti miesas bojājumi. Cietušajam tika izmaksāta kompensācija, kas sedza ārstēšanos. Pretenziju cietušajam pret apsūdzētajiem nav.

Ar 2015.gada 27.februāra **tiesu medicīniskās ekspertīzes** atzinumu Nr.25-L un 2015.gada 15.aprīļa papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu Nr.2-L (papildus) (pēc medicīniskiem dokumentiem), kuros secināts, ka /pers. G/ ir nodarīti sekojoši miesas bojājumi: augšžokļa kaula labās puses pieres izauguma lūzums un vaiga izauguma lūzums; asinsizplūdumi pieres apvidū, zem labās un kreisās acs. Miesas bojājumi varēja tik nodarīti cietu-trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, iespējams 2015.gada 8.februārī lēmumā par ekspertīzes noteikšanu norādītajos apstākļos. /pers. G/ nodarītie miesas bojājumi pēc sava rakstura atbilst vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisīja ilgstošu veselības traucējumu uz laiku garāku par 21 dienu.

Ar **liecinieces /pers. J/** tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka viņa kopā ar savu civilvīru, /pers. D/ un viņa civilsievu atpūtušies /pers. D/ dzīvoklī. Vēlāk /pers. D/ aizgāja kaut kur no dzīvokļa un aizslēdza aiz sevis durvis. Imantam piezvanīja, tāpēc bija jāaiziet, bet durvis bija aizslēgtas. /pers. D/ civilsieva Lolita zvanīja /pers. D/ mātei, kura pateica, lai lauž durvis. Imants izlauza durvis un aizgāja, bet lieciniece palika dzīvoklī. Kad lieciniece pārnāca mājās, Imants jau bija piekauts. Lieciniece izsauca "ātros", bet "ātrie" izsauca policiju.

Papildus tam lieciniece tiesai paskaidroja, ka starp tiesas zālē atrodošās personām atpazīst /pers. D/, bet viņa draugu, ar kuru viņš kopā piekāva Imantu neatceras un nevar atpazīt. /pers. G/ piekaušanas rezultātā bija stipri sasista galva. Pēc iespējamā datuma atgādināšanas lieciniece apstiprina, ka tas varēja būt 2015.gada 8.februāra vakarā. Viņas ieskatā /pers. D/ ir mierīgas dabas cilvēks, nekad iepriekš nav bijuši strīdi. Tajā dienā visi kopā lietojuši alkoholu.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētie paskaidrojumus par viņiem uzrādīto apsūdzību nesniedza, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturtās daļas noteikumiem nolasīja /pers. D/ un /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtos paskaidrojumus.

/pers. D/, būdams nopratināts aizturētā statusā, 2015.gada 20.martā paskaidroja, ka 2015.gada 8.februārī viņš kopā ar savu civilsievu /pers. K/, /pers. B/, /pers. G/ un viņa civilsievu /pers. J/ /pers. D/ īrētajā dzīvoklī /adrese B/ lietoja alkoholu. Pēc kāda laika /pers. D/ ar /pers. B/ aizgāja uz veikalu, bet dzīvokļa durvis /pers. D/ aizslēdza. Dzīvoklī palika /pers. B/, /pers. G/ un /pers. J/. Kad atnāca atpakaļ no veikala, pamanīja, ka dzīvokļa durvis ir atvērtas un tām ir bojāta slēdzene. Dzīvoklī atradās tikai /pers. B/ un /pers. J/. /pers. B/ /pers. D/ paskaidroja, ka par cik /pers. G/ nevarēja tikt ārā no dzīvokļa, tad viņš izsita durvju slēdzeni un aizgāja projām no dzīvokļa. /pers. D/ sadusmoja tas, ka /pers. G/ sabojāja viņa dzīvokļa durvis, tāpēc kopā ar /pers. B/ nolēma aiziet pie /pers. G/ un izskaidroties. Ap plkst.20.30 kopā ar /pers. B/ aizgāja pie /pers. G/ uz dzīves vietu, pieklauvēja, bet dzīvokļa durvis nebija aizslēgtas, tā abi iegāja dzīvoklī. /pers. G/ sēdēja krēslā un skatījās televizoru. /pers. D/ uzreiz pienāca klāt /pers. G/ un iesita pa žokli. Tajā paša brīdī klāt pienāca arī /pers. B/ un iesita /pers. G/ pa galvu. Tad abi turpināja sist /pers. G/ pa visu ķermeni. Tad dzīvoklī ienāca /pers. J/ un sāka dzīt viņus projām, draudot izsaukt policiju, tāpēc /pers. D/ un /pers. B/ aizgāja projām. Papildus tam /pers. D/ nopratināšanas protokolā norādīja, ka savu vainu miesas bojājumu nodarīšanā cietušajam /pers. G/ atzīst pilnībā un nožēlo izdarīto (*lietas 2.sējuma 23.lapa*).

/pers. B/, būdams nopratināts aizturētā statusā, 2015.gada 20.martā paskaidroja, ka 2015.gada 8.februārī, pa dienu viņš bija aizgājis ciemos pie /pers. D/, adresi nezina. Dzīvoklī bija /pers. D/, viņa civilsieva /pers. K/, /pers. G/ un viņa civilsieva /pers. J/. Visi lietoja alkoholu. Pēc kāda laika /pers. B/ kopā ar /pers. D/ aizgāja uz veikalu, bet dzīvoklī palika /pers. B/, /pers. G/ un /pers. J/. /pers. D/ aizejot aizslēdza dzīvokļa durvis. Kad atgriezās no veikala, redzēja, ka durvis ir atvērtas un durvju slēdzene bija izjaukta. /pers. B/ paskaidroja, /pers. G/ gribēja iet mājās, bet par cik durvis bija aizslēgtas, viņš izjauca slēdzeni. Tas /pers. D/ sadusmoja, tāpēc nolēma doties pie /pers. G/ un izskaidroties. Kad atnāca pie /pers. G/, pieklauvēja durvīs un iegāja dzīvoklī, jo durvis nebija aizslēgtas. /pers. D/ sāka skaidrot no /pers. G/, kādēļ viņš sabojāja dzīvokļa durvis un tad iesita ar dūri viņam pa seju. Tad arī /pers. B/ piegāja pie /pers. G/ un iesita ar dūri pa seju. Tad abi ar /pers. D/ sāka sists /pers. G/ pa dažādām ķermeņa daļām. Pēc kāda laika dzīvoklī ienāca /pers. J/ un sāka viņu dzīt projām, sakot, ka izsauks policiju, tādēļ /pers. D/ un /pers. B/ aizgāja no dzīvokļa. /pers. B/ papildināja, ka atzīst sevi par vainīgu miesas bojājumu nodarīšanā cietušajam /pers. G/, izdarīto nožēlo. Cik reizes iesita /pers. G/, precīzi pateikt nevar (*lietas 2.sējuma 44.lapa*).

Izvērtējot minētos pierādījumus to kopsakarā, tiesa nonāk pie slēdziena, ka ar tiem pilnībā apstiprinās apsūdzētajiem /pers. D/ un /pers. B/ uzrādītā apsūdzības par vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam /pers. G/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās. Tiesa atzīst, ka apsūdzēto darbības ir pareizi un pamatoti kvalificētas kā Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas 3.punktā paredzētais noziedzīgais nodarījums, jo apsūdzētie ar kopīgām un savstarpēji saskaņotām darbībām, kopīga noziedzīga mērķa sasniegšanai izdarīja tīšus sitienus cietušajam /pers. G/. Tiesa atzīst, ka valsts apsūdzības izdarītie secinājumi par nekonkretizētu nodomu abiem apsūdzētajiem ir pamatoti, tādēļ abu apsūdzēto darbības ir pamatoti kvalificētas pēc faktiski iestājušās sekām, kuras ir konstatētas tiesu medicīniskās ekspertīzes 2015.gada 27.februāra un 2015.gada 15.aprīļa atzinumos.

Abi apsūdzētie nekādus papildus apsvērumus par viņiem uzrādītās apsūdzības pamatotību, apsūdzībā norādīto faktisko apstākļu kopumu tiesas izmeklēšanā neizteica. Izvērtējot cietušā /pers. G/ sniegto liecību patiesumu kopsakarā ar apsūdzēto sniegtajiem paskaidrojumiem, tiesa nonāk pie slēdziena, ka cietušā /pers. G/ liecības ir atzīstamas par ticamām un tiesa nesaskata nekādu pamatu apšaubīt tajās noradīto apstākļu patiesumu. Turklāt tiesa secina, ka cietušā paskaidrojumi sakrīt arī ar pašu apsūdzēto sniegtajiem paskaidrojumiem pirmstiesas kriminālprocesā, tāpat šie paskaidrojumi apstiprinās ar objektīviem faktiem, kas nostiprināti tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos, proti, pilnībā apstiprinās paskaidrojumi par katra apsūdzētā izdarītajiem sitieniem, kas atbilst tiesu medicīniskajā ekspertīzē cietušajam /pers. G/ konstatēto miesas bojājumu lokalizācijai.

Lietā ir iesniegts Juridiskās palīdzības administrācijas kaitējuma kompensācijas pieteikums par cietušajam /pers. G/ izmaksātās kompensācijas piedziņu no vainīgajiem, kas izmaksāta pamatojoties uz Juridiskās palīdzības administrācijas 2015.gada 21.maija lēmumu Nr. Nr.7-1.2.15/105. Valsts apsūdzības uzturētājs Krimināprocesa likuma 456.panta trešās daļas kārtībā iesniegto pieteikumu uzturēja un lūdz piedzīt valsts labā cietušajam izmaksāto kaitējuma kompensāciju. Apsūdzētie /pers. D/ un /pers. B/ tiesas sēdē izteica nenoteikta satura iebildumus par pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Pārbaudot pieteiktā kaitējuma kompensācijas pieteikuma pamatotību, tiesa nonāk pie slēdziena, ka tas ir pamatots un apmierināms pilnā apmērā.

Pārbaudot krimināllietas materiālus daļā par pieteikto kaitējuma kompensāciju, tiesa secina, ka cietušajam /pers. G/ kriminālprocesa ietvaros ir izmaksāta valsts kompensācija, pamatojoties uz likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" noteikumiem, ņemot vērā cietušajam nodarītā veselības kaitējuma smagumu. Šā likuma 3.[1]panta 2.punkts noteic pienākumu noziedzīga nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma

izdarīšanā ar notiesājošu spriedumu, pienākumu atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju. Šā likuma 4.panta pirmās daļas 4.punkts noteic Juridiskās palīdzības administrācijas, administrācijai pienākumu nodrošināt cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas summas piedziņu no vainīgās personas. Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanas pienākums ir uzliekams pilngadīgai personai, kura atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Ņemot vērā to, ka apsūdzētie /pers. D/ un /pers. B/ tiek atzīti par vainīgiem Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, cietušajam nodarītie miesas bojājumi ir tiešā cēloniskā sakarībā ar apsūdzēto /pers. D/ un /pers. B/ prettiesiskām darbībām, kaitējuma kompensācija ir piedzenama no apsūdzētajiem. Ņemot vērā to, ka apsūdzētie noziedzīgo nodarījumu ir izdarījuši personu grupā, tiesa secina, ka kaitējuma kompensācija no apsūdzētajiem ir piedzenama solidāri.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, nosakot sodu apsūdzētajiem, tiesa ņem vērā apsūdzēto personības, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un nodarīto kaitējumu, kā arī apsūdzēto atbildību ietekmējošos apstākļus.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. B/, tiesa ņem vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu un iestājušās sekas. /pers. B/ izdarīja divus smagus noziegumus un vienu mazāk smagu noziegumu, kā arī mēģināja izdarīt vienu mazāk smagu noziegumu. Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzētie noziegumi apdraud personas veselību. Savukārt pārējo /pers. B/ inkriminēto noziegumu, tajā skaitā arī Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā nodarījuma tiešais nodarījuma objekts apdraud personu mantiskās intereses. Apsūdzētā darbību rezultātā kaitējums nodarīts trim personām. Cietušajai /pers. E/ apsūdzētā /pers. B/ darbību rezultātā nodarīts zaudējums 50 *euro* apmērā, kaitējums nav atlīdzināts. Cietušajam /pers. F/ nodarīts mantisks zaudējums 150 *euro* apmērā, kaitējums atlīdzināts. Cietušajam /pers. G/ sakarā ar vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu radīts mantisks zaudējums 100 *euro* apmērā, bet sakarā ar mantas bojāšanu radīts mantisks zaudējums 50 *euro* apmērā, radītais kaitējums atlīdzināts izmaksājot valsts kompensāciju.

/pers. B/ algotu darbu nestrādā, šķīries, apgādībā četri bērni, uzskatāms par nesodītu. Vairākkārt sodīts par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli attiecībā uz viņam inkriminētiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā, 176.panta otrajā daļā un 185.panta pirmajā daļā atzīstama vaļsirdīga savas vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana. Attiecībā uz Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu šāds atbildību mīkstinošs apstāklis nav konstatējams, neskatoties uz to, ka apsūdzētais pirmstiesas procesā savu vainu atzina, jo tiesas izmeklēšanā apsūdzētais uz neskaidriem pamatiem apstrīdēja viņam uzrādītās apsūdzības pamatotību par vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam /pers. G/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 2. un 12.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīstams, ka visi viņam inkriminētie noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti alkohola ietekmē, bet attiecībā uz Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma mēģinājumu ir konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis – nodarījums izdarīts personu grupā.

Ņemot vērā Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumus, ka brīvības atņemšanas sods par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu var tikt piemērots tikai tad, ja ar cita, mazāk smaga soda piemērošanu nav iespējams sasniegt soda piemērošanas mērķus, par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā un 185.panta pirmajā daļā izdarīto noziegumu /pers. B/ var piemērot pantu sankcijās paredzētos alternatīvos, ar brīvības atņemšanu nesaistītus sodus. Ņemot vērā to, ka ir konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, soda mērs ir nosakāms pietuvināts vidējam soda apmēram.

Ņemot vērā /pers. B/ izdarīto Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētajam sods ir nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Ņemot vērā konstatēto atbildību pastiprinošos apstākli, soda mērs /pers. B/ ir nosakāms virs minimālās likumā paredzētās sankcijas robežas.

Izvērtējot izdarīto noziegumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību un attieksmi pret izdarītajiem noziegumiem, tiesa iegūst pārliecību, ka /pers. B/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc viņu var notiesāt nosacīti, nosakot pārbaudes laiku, kas nav mazāks par noteikto brīvības atņemšanas sodu.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētajam /pers. B/ soda izciešana par Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas 3.punktā un 176.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu tiek noteikta nosacīti, saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta piekto daļu likumā noteiktais papildsods – probācijas uzraudzība apsūdzētajam nav piemērojama.

Galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu nosakāms, pielietojot daļēju sodu saskaitīšanas metodi, jo divi /pers. B/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi ir smagi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļu nosacīts brīvības atņemšanas sods un piespiedu darbs apsūdzētajam /pers. B/ izpildāms patstāvīgi pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Papildsods – mantas konfiskācija – /pers. B/ nav piespriežams, jo viņam nav mantas, pret kuru vērst konfiskāciju.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. C/, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu – apsūdzētais ir izdarījis divus tīšus noziedzīgus nodarījumus un vienu tīša noziedzīgā nodarījuma mēģinājumu, kuri apdraud personu mantiskās intereses. Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā noteikto noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju /pers. C/ izdarīja vienu smagu un vienu mazāk smagu noziegumu, kā arī mazāk smaga nozieguma mēģinājumu.

Apsūdzētā noziedzīgo darbību rezultātā cietušajai /pers. E/ nodarīti zaudējumi uz kopējo summu 74 *euro*. Cietusī iesniegusi kaitējuma kompensācijas pieteikumu par 100 *euro* piedziņu no vainīgajiem, zaudējumi cietušajai nav atlīdzināti.

/pers. C/ algotu darbu nestrādā, nav precēts, apgādājamo personu nav, iepriekš kriminālsodīts, sodāmība nav dzēsta. /pers. C/ pēdējo reizi ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.novembra spriedumu par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 220 stundām. Ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 20.aprīļa lēmumu neizciestais sods - piespiedu darbs 220 stundas, aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi 25 dienām, sods izciests. Sešas reizes sodīts par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, par ko sodāmības nav dzēstas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1., 2. un 12.punktu par /pers. C/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem attiecībā uz visiem noziedzīgajiem nodarījumiem atzīstams tas, ka izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīti nedzēstas sodāmības laikā, un ir izdarīti alkohola ietekmē, bet attiecībā uz Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu papildus ir konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis - noziedzīgā nodarījuma mēģinājums izdarīts personu grupā.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā noziedzīgo nodarījumu rezultātā nodarītā kaitējuma apmēru, apsūdzētā attieksmi pret nodarījumiem un viņa atbildību ietekmējošos apstākļus. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam sodu var noteikt īslaicīgas brīvības atņemšanas viedā. Ņemot vērā, ka /pers. C/ divu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi, bet zādzības nelielā apmērā mēģinājuma gadījumā trīs atbildību pastiprinoši apstākļi un attiecībā uz visiem nodarījumiem ir konstatēts tikai viens atbildību mīkstinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka /pers. C/ sods ir nosakāms maksimālā īslaicīgas brīvības atņemšanas soda apmērā.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam /pers. C/ tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais, neskatoties uz iepriekš viņam piemērotajiem sodiem, atkārtoti ir izdarījis noziedzīgas darbības. Pēdējo tiesas piemēroto sodu apsūdzētais nav izcietis un tas tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Tiesas sēdē apsūdzētais nekādus paskaidrojumus par to, kādēļ viņš nepildīja tiesas piespriesto sodu, nesniedza, norādot tikai, ka bija personiski iemesli. Ņemot vērā Krimināllikuma 46.pantā notiektos soda noteikšanas vispārīgos principus, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. C/ sods ir nosakāms brīvības atņemšanas veidā, jo acīmredzami apsūdzētais ir vieglprātīgi atteicies pret viņam noteikto pienākumu veikt piespiedu darbus. Vienlaicīgi tiesa, ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu smagumu un to, ka faktiski visi apsūdzētajam /pers. C/ inkriminētie noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti vienā un tajā paša laikā pret vienu un to pašu objektu, un faktiski zināmā mērā ir uzlūkojami kā nodarījumu ideālā kopība, neskatoties uz to kvalificēšanu reālā kopībā, un ņemot vērā to, ka nodarītie zaudējumi ir salīdzinoši mazi, tiesa atzīst, ka brīvības soda izciešanu apsūdzētajam /pers. C/ var noteikt nosacīti. Tiesa atzīst, ka pamatā /pers. C/ noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas cēloņi saistās ar alkohola lietošanu un deviantu apsūdzētā attieksmi pret likumos paredzēto aizliegumu ievērošanu. Šādu cēloņu novēršanu un apsūdzētā /pers. C/ subjektīvo attieksmju maiņu ir iespējams panākt ar viņam nosacītas notiesāšanas ietvaros noteiktiem pienākumiem un viņa resocializācijas pasākumiem atrodoties brīvībā. Tiesas ieskatā apsūdzētā personības individuālās pazīmes neliecina par to, ka vienīgā iespēja, kā aizsargāt sabiedrības intereses ir apsūdzētā izolēšana no sabiedrības un reāla brīvības atņemšanas soda noteikšana.

Tiesa atzīst, ka būtiskākais aspekts krimināltiesisko attiecību noregulējuma kontekstā ir soda nenovēršamība par jebkuru ar imperatīvu tiesību normu paredzētu aizliegtu nodarījumu. Vienlaicīgi valstij un arī tiesu varai, izvēloties soda veidu un mēru, ir jāņem vērā soda samērīguma un ekonomiskuma princips. Citastarp Kriminālprocesa likuma 1.pants noteic, ka krimināltiesisko attiecību noregulējamam ir jābūt tādam, kas neattaisnoti neiejaucas privātpersonu privātajā dzīvē un tam ir jābūt arī efektīvam. Tātad tam ir jābūt gan samērīgam, gan arī pietiekamam. Turklāt pietiekamība konkrētajā gadījumā ir uzlūkojama gan kā kvalitatīvais rādītājs (tam ir jābūt pietiekami smagam, lai vainīgais turpmāk atturētos no noziedzīgo darbību izdarīšanas) un tam vienlaicīgi ir jābūt arī pietiekami ekonomiskam. Nav šaubu, ka apsūdzētajam ir piemērojams kriminālsods, taču tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā sodam nav jābūt obligāti saistītam ar reālu brīvības atņemšanu. Krimināltiesisko attiecību noregulēšana konkrētajā gadījumā ir panākama, īstenojot soda nenovēršamības principu attiecībā uz apsūdzētā /pers. C/ darbībām, valsts vārdā paužot nosodījumu par šādu darbību nepieļaujamību un radot apsūdzētā subjektīvajā attieksmē sociāli derīgus secinājumus. Tiesas ieskatā šādas izmaiņas apsūdzētā attieksmē visefektīvāk ir panākamas, iesaistot /pers. C/ resocializācijas pasākumos, turklāt kā papildus motivējošs līdzeklis /pers. C/ atturēšanai no atkārtotas noziedzīgo darbību izdarīšanas ir likumā paredzētā iespēja atcelt nosacītu notiesāšanu un izpildīt noteikto brīvības sodu reāli, ja notiesātais atkārtoti izdarīs jaunus likumpārkāpumus vai nepienācīgi ievēros viņam uzliktos pienākumus.

Tiesa uzskata, ka bargākā soda piemērošana apsūdzētajam tikai uz tā pamata, ka viņš iepriekš ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus, nav atzīstama par pamatotu un attaisnotu. Personas izolēšana no sabiedrības ir attaisnota tikai tādā gadījumā, ja brīvības atņemšana ir vienīgais līdzeklis kā personu atturēt no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un ar citiem mazāk ierobežojošiem līdzekļiem nav iespējams aizsargāt sabiedrības tiesības un intereses.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. C/ nosakāms, pielietojot daļēju sodu saskaitīšanas metodi, jo apsūdzētais ir izdarījis vienu smagu noziegumu. Turklāt galīgais sods pēc spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem /pers. C/ ir nosakāms pilnībā saskaitot šajā spriedumā un Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.novembra spriedumā noteikto sodu. Ņemot vērā, ka Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.novembra spriedumā noteiktais sods ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 20.aprīļa lēmumu ir aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu un ir izciests, tas ir ieskaitāms /pers. C/ soda izciešanā.

Papildsods - mantas konfiskācija par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu /pers. C/ nav nosakāma, jo apsūdzētajam nav mantas, pret kuru vērst konfiskāciju.

Nosakot sodu /pers. D/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu un nodarīto kaitējumu. /pers. D/ izdarīja tīšu smagu noziegumu, kas apdraud citas personas veselības intereses. Cietušajam /pers. G/ sakarā ar vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu radīts mantisks zaudējums 100 *euro* apmērā. Nodarītais cietušajam atlīdzināts, izmaksājot valsts kompensāciju.

Apsūdzētais /pers. D/ algotu darbu nestrādā, nav precēts, apgādājamo personu nav. Agrāk četras reizes kriminālsodīts, sodāmības nav dzēstas. Pēdējo reizi /pers. D/ sodīts ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra spriedumu par analoģiska nozieguma izdarīšanu (saskaitot sodus pēc spriedumu kopības) ar brīvības atņemšana uz 1 gadu 8 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu 11 mēnešiem 3 dienām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 25.aprīlī. /pers. D/ aizturēts 2015.gada 20.maijā, tādējādi /pers. D/ ir izcietis 25 dienas papildsoda termiņa.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. D/ saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta noteikumiem nav konstatējams atbildību mīkstinošs apstāklis savas vainas atzīšana nav konstatējams, neskatoties uz to, ka apsūdzētais pirmstiesas procesā savu vainu atzina, jo tiesas izmeklēšanā apsūdzētais uz neskaidriem pamatiem apstrīdēja viņam uzrādītās apsūdzības pamatotību par vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam /pers. G/ un kaitējuma kompensācijas pamatotību. Tiesas ieskatā šāda /pers. D/ attieksme neliecina par izdarītā noziedzīgā nodarījuma nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par /pers. D/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīstams tas, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un ir izdarīts alkohola ietekmē.

Nosakot soda veidu un mēru tiesa ņem vērā, ka /pers. D/ noziegumu izdarīja tikai 11 dienas pēc notiesājoša tiesas sprieduma pasludināšanas par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ar kuru viņš tika sodīts ar brīvības atņemšanas sodu. Tāpat tiesa ņem vērā, ka ar Ludzas rajona tiesas 2014.gada 17.marta spriedumu /pers. D/ sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 177.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, tas ir, par papildsoda – policijas kontroles noteikumu neievērošanu. Tiesas ieskatā tas liecina par /pers. D/ noslieci izdarīt noziedzīgus nodarījumus, tostarp tādu nodarījumu izdarīšanu, kuri apdraud personu dzīvības un veselības intereses. Tāpat tiesa konstatē, ka /pers. D/ ir raksturīga vienaldzīga attieksme pret viņam uzliktajiem pienākumiem un ierobežojumiem, jo iepriekš piespriestais brīvības atņemšanas sods un policijas kontrole nav orientējuši /pers. D/ uz labošanos un likumos paredzēto aizliegumu ievērošanu. Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka /pers. D/ sods ir nosakāms tikai un vienīgi brīvības atņemšanas veidā, jo ar cita soda piemērošanu nav iespējams sasniegt Krimināllikuma 35.pantā paredzēto kriminālsoda mērķi un nevar garantēt sabiedrības tiesību un interešu aizsardzību. Ņemot vērā to, ka lietā ir konstatēti divi /pers. D/ atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa atzīst, ka soda mērs ir nosakāms vidējā likumā paredzētajā apmērā. Lai uzraudzītu un kontrolētu /pers. D/ uzvedību pēc pamatsoda izciešanas, apsūdzētajam piemērojams papildsods – probācijas uzraudzība maksimālajā likumā paredzētajā apmērā, jo konstatēti divi viņa atbildību pastiprinoši apstākļi, atbildību mīkstinošu apstākļu nav, turklāt /pers. D/ nav ievērojis viņam iepriekš noteiktā papildsoda nosacījumus un tas ir ticis aizstāts ar brīvības atņemšanu.

Galīgais sods /pers. D/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra spriedumā noteikto sodu, daļēji saskaitot pamatsodus un pilnīgi pieskaitot papildsodus, jo konstatēts /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir smags.

Tiesa atzīst, ka cietušās /pers. E/ pieteiktais kaitējuma kompensācijas pieteikums ir pamatots ir apmierināms pilnībā.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot, un saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko tas ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Cietušajai nodarītie zaudējumi ir tiešā cēloniskā sakarībā ar apsūdzēto /pers. C/ un /pers. B/ prettiesiskajām darbībām. Ņemot vērā to, ka mantas zādzības mēģinājums nelielā apmērā ir izdarīts personu grupā, zaudējumi, kas radušies saistībā ar sabojāto akumulatoru ir piedzenami no apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. B/ solidāri.

Tāpat saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu un likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.[1]panta 2.punktu no apsūdzētajiem /pers. D/ un /pers. B/ solidāri ir piedzenama valsts labā cietušajam /pers. G/ izmaksātā kaitējuma kompensācijas summa.

Apsūdzētais /pers. B/ un viņa aizstāve lūdz atbrīvot apsūdzēto no procesuālo izdevumu samaksas pienākuma. Apsūdzētais paskaidroja, ka strādā kā pašnodarbinātais, vidējie ienākumi mēnesī ir apmēram 300 *euro*, bet ģimenē ir 4 apgādājamās personas. /pers. B/ ģimenei ir noteikts trūcīgas ģimenes statuss. Tiesai nav pamata apšaubīt apsūdzētā paskaidrojumus šajā daļā, tādēļ tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās noteikumiem pastāv pamats atbrīvot apsūdzēto /pers. B/ no procesuālo izdevumu samaksas pienākuma, jo to piedziņa var ietekmēt apgādājamo mantisko stāvoli.

Tiesa uzskata, ka nav pamata atbrīvot apsūdzēto /pers. D/ no procesuālo izdevumu samaksas pienākuma par valsts nodrošinātā aizstāvja darbu kriminālprocesā, jo nepastāv objektīvs pamats Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas piemērošanai, par cik nav nekādu pierādījumus par /pers. D/ materiālo stāvokli. Konkrētajā kriminālprocesā aizstāvība nav obligāta un apsūdzētais arī nav atteicies no valsts nodrošināta aizstāvja piedalīšanās tiesas izmeklēšanā, tādēļ nav pamata atbrīvojumam no procesuālo izdevumu samaksas arī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83. un 85.panta noteikumiem.

Lietā izņemtie lietiskie pierādījumi - pneimatiskā šautene ar optisko tēmekli, gāzes pistole ar sešām patronām – pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstājama īpašnieka /pers. F/ rīcībā, melnu somiņu ar deviņiem diskiem pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstājama īpašnieces /pers. E/ rīcībā, bet cirvis ar plastikāta kātu, sakausējumi un akmens, kas glabāja Rēzeknes tiesā – pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā ir iznīcināmi.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240.pantu, 353.panta pirmās daļas 1.punktu, 368.panta piekto daļu, 499., 511., 512., 514. un 520., 527.-529., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/, personas kods /personas kods/:

1. atzīt par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām;
2. atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu;
3. atzīt par vainīgu Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem;
4. atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām;

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, /pers. B/ galīgo sodu noteikt, daļēji saskaitot noteiktos sodus – brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 55.panta pirmo un otro daļu /pers. B/ noteikto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja 2 (divu) gadu pārbaudes laikā viņš neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļas noteikumiem /pers. B/ noteiktos sodus – brīvības atņemšana un piespiedu darbs – izpildīt patstāvīgi. Nosacītas notiesāšanas pārbaudes laiku /pers. B/ skaitīt no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt /pers. B/ aizturēšanas laiku no 2015.gada 19.februāra plkst.12.25 līdz 2015.gada 20.februāra plkst.15.45, tas ir, 2 (divas) dienas, no 2015.gada 19.marta plkst.13.45 līdz 2015.gada 20.marta plkst.13.30, tas ir, 1 (vienu) dienu un no 2015.gada 19.aprīļa plkst.5.20 līdz 2015.gada 20.aprīļa plkst.16.00, tas ir, 2 (divas) dienas.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – atstāt negrozītu līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

/pers. C/, personas kods /personas kods/:

1. atzīt par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem;
2. atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem;
3. atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, /pers. C/ galīgo sodu noteikt, daļēji saskaitot noteiktos sodus – brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktajam sodam pilnībā pievienojot sodu, kas noteikts ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.novembra spriedumu, un galīgo sodu pēc spriedumu kopības /pers. C/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem un piespiedu darbu uz 220 (divi simti divdesmit) stundām.

/pers. C/ noteiktā soda izciešanā ieskaitāms pilnīgi izciestais sods, kas noteikts ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 23.novembra spriedumu – piespiedu darbs uz 220 (divsimt divdesmit) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 55.panta pirmo un otro daļu /pers. C/ noteikto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja 1 (viena) gada pārbaudes laikā viņš neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Nosacītas notiesāšanas pārbaudes laiku /pers. C/ skaitīt no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas.

Brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt /pers. C/ aizturēšanas laiku no 2015.gada 19.februāra plkst.12.05 līdz 2015.gada 20.februāra plkst.15.50, tas ir, 2 (divas) dienas.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – atstāt negrozītu līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

/pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. D/ galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ar Ludzas rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra spriedumā piemēroto sodu, daļēji saskaitot pamatsodus un pilnīgi pieskaitot papildsodus, - brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu 11 (vienpadsmit) mēnešiem 3 (trīs) dienām.

Soda izciešanu /pers. D/ skaitīt no 2016.gada 24.oktobra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. D/ noteiktajā sodā ieskaitīt izciesto soda daļu pēc Ludzas rajona tiesas 2015.gada 28.janvāra sprieduma, tas ir, 1 (vienu) gadu 5 (piecus) mēnešus 5 (piecas) dienas un daļēji izciesto transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas papildsodu, 25 (divdesmit piecas) dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. D/ noteiktajā sodā ieskaitīt aizturēšanas periodu no 2015.gada 19.marta plkst.14.10 līdz 2015.gada 20.marta plkst.13.00, tas ir, 1 (vienu) dienu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 241.panta trešo daļu un 272.panta ceturto daļu, sprieduma izpildes nodrošināšanai grozīt /pers. D/ piemēroto drošības līdzekli no uzturēšanās noteiktā vietā uz apcietinājumu.

Apmierināt pilnībā cietušās /pers. E/ materiālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt solidāri no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, cietušās /pers. E/, personas kods /personas kods/, labā 50 (piecdesmit) *euro*.

Apmierināt pilnībā cietušās /pers. E/ materiālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, cietušās /pers. E/, personas kods /personas kods/, labā 50 (piecdesmit) *euro*.

Piedzīt solidāri no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts izmaksāto kompensācijas summu cietušajiem 900 *euro* (deviņi simti *euro*) apmērā. Veicot kompensācijas samaksu maksājumā norādāmi šādi rekvizīti: Saņēmējs: Valsts kase; Reģistrācijas numurs 90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; saņēmēja iestāde: Valsts kase; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis Valsts kompensācijas summas samaksa kriminālprocesā Nr.11290016515 (11290010015).

Atbrīvot pers.B no procesuālo izdevumu samaksas pienākuma un izdevumus par zvērinātas advokātes L.Vinogradovas darbu kriminālprocesā segt no valsts līdzekļiem.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par advokāta V.Petrovska sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā 327 (trīs simti divdesmit septiņi) *euro*.

Noteikt šādu rīcības kārtību ar lietiskajiem pierādījumiem:

1. pneimatisko šauteni ar optisko tēmekli, gāzes pistoli ar sešām patronām – pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt /pers. F/ rīcībā.
2. melnu somiņu ar deviņiem diskiem pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt /pers. E/ rīcībā.
3. cirvi ar plastikāta kātu, sakausētus gabalus un akmeni, kas glabāja Rēzeknes tiesā – pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt.

Spriedumu 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datumu noteikt - 2016.gada 8.novembrī.

Tiesnesis P.Novičenoks